

Amsterdam, 12 nov.

2003

Lieve Els

Beste Herman,

Silly letter

als dank voor het fastvrij
onthaal.

In het groot/breed maatschappelijk debat
bij ons in de woonkamer tussen Vera
en mij verdedigde ik dat satiriseren
is voor het meezamen opgebruide respect.

Ik zei nog: „In Nederland geen satiriseren
over het koninklijk/huis en het vak
van chirurgien!“. Hoe veel goede werken
hebben die twee instanties voor Nederland
niet verricht? Die ga je toch niet
belachelijk maken! Vera vindt dat
satiriseren een vorm van kritiek is, verpakt
in een glimlach. Slachtoffers van satiriseren
betonen (of ze het ook zijn, is nog maar de vraag)
zich in het algemeen een „good sport“ te
zijn. Satiriseren is een vorm van negatieve
reclame. Er vindt een uitvergrooting
van één facet plaats en dat wordt dan
op de hak genomen. Een voorbeeld.

Ik ken een man die ^{dofelijks} mensen met de
klauwen van de man met de zeis reedt,
maar zonder mededogen ~~in~~ het leven
van een mal om zeep kan brengen.
Moesten Floris en Reinoud op school
leren: „All Creatures Great and small
God made them all!“

om alles wat leeft
te verbieden.

Als de mollen de wereldheerschappy van de mensen
overnemen, geef ik geen cent meer voor Herman's
leven. De straf van de mollen rechtbank zou
kunnen zijn dat hij blind gemaakt zou kunnen
worden, opdat hij nooit meer een molschoep ziet.
Gezuffit, geen satire meer. El, de petronie foto's komen
eraan. Hoe smaakt mollen vlees? Volgende keer proef! Verat
medie